

[Økonomiministeren.]

det udvalg, der er nedsat vedrørende industristatistik, er der foruden statslige brugere af statistikken også repræsentanter for industriens organisationer og for enkeltvirksomheder, og det er opgaven i disse udvalg at afveje nytten af en statistik med ulemperne ved indberetningspligten. Herunder kan det nævnes, at bl. a. de hurtige månedsstatistikker om omsætning og ordrer, løn og beskæftigelse indhentes fra udsnit af virksomheder med hovedvægt på store virksomheder, og at 2 af de 3 årsstatistikker for industrien er begrænset til firmaer med mindst 20 beskæftigede. Indberetningsbyrden for mindre virksomheder er således lettet så meget, som det kan anses for statistisk forsvarligt.

Mulighederne for at benytte data fra andre myndigheder i stedet for indberetninger behandlede jeg i et svar på et spørgsmål af 28. juni 1976 fra Erlendsson. Konklusionen var, at nævnte oplysninger er for ufuldstændige og delvis for lidt standardiserede til brug i f. eks. den løbende industristatistik. I øvrigt benyttes en række af disse data til supplerende statistik, således giver f. eks. oplysninger fra momsafregning og om ATP-indbetalinger viden om de mindre – og statistisk set udækkede – håndværksvirksomheders udvikling.

Min konklusion må herefter være, at der kun pålægges erhvervslivet statistiske byrder efter en rimelig afvejning af nytte og belastning. Det er beklageligt, men desværre nok uundgåeligt, at enkelte indberettere føler, at belastningen er betydelig. Det må dog være en trøst for disse indberettere, at de ofrer deres indsats i industrierhvervet og samfundets helhedsinteresse.

Af *Kaj V. Andersen (V)* til socialministeren (29/3 77):

»Hvad agter ministeren at gøre for at imødegå de stigende menneskelige, sociale og samfundsøkonomiske konsekvenser af det stadig hårdere stofmisbrug blandt unge, der har tidlig død, prostitution og grov vold til følge?«
(Spm. nr. 87).

Begrundelse.

Af besparelshensyn reduceres behandlingstilbuddene i disse år samtidig med heroinens fremtrængen på narkomarkedet. Det må derfor betragtes som absolut påkrævet med nye veje i den medicinske behandling af først og frem-

mest unge kriminelle stofmisbrugere samt et øget forebyggende, opsøgende arbejde.

I folketingets socialudvalg kommer disse alvorlige problemer let i anden række i udvalgets store problemmasse, således at en opfordring til folketingets præsidium om at nedsætte et særligt udvalg til nyvurdering af alle aspekter af narkoproblemet synes en nærliggende løsning.

Socialminister *Eva Gredals* svar (5/4 77):

I begrundelsen for spørgsmålet anviser spørgeren selv 3 muligheder. At finde nye veje i den medicinske behandling af stofmisbrugere, at øge det forebyggende og det opsøgende arbejde og at opfordre folketingets præsidium til at nedsætte et særligt narkotikaudvalg.

Af begrundelsen fremgår endvidere, at det er heroinens fremkomst på det illegale danske narkotikamarked samt besparelserne i behandlingssektoren, der i særlig grad foruroliger spørgeren.

Jeg skal i det følgende kort knytte mine kommentarer til såvel de anførte foruroligende elementer som til de anviste løsninger.

Jeg kan være helt enig i, at det er meget foruroligende, at heroinen i den grad har vundet frem. I Danmark blev der i 1975 konfiskeret 150 g heroin af politiet, medens der i 1976 blev konfiskeret ikke mindre end omkring 17 kg ved en dygtig indsats fra politiets side. Den samme udvikling tegner sig i resten af Vesteuropa.

For så vidt angår bemærkningen om, at behandlingstilbuddene reduceres af besparelshensyn, må jeg henlede opmærksomheden på, at området som bekendt er overgået til kommunerne ved bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976. Jeg er bekendt med, at administrationen søges rationaliseret, men mener ikke, at dette i sig selv medfører en reduktion af hensigtsmæssige tilbud. I øvrigt følger jeg udviklingen gennem udbygningsplanerne.

Såfremt spørgeren med nye veje i den medicinske behandling har metadon-langtidsbehandling i tankerne, kan jeg henvise til indenrigsministerens svar af 22. februar 1974 til spørgeren, hvori det bl. a. hedder:

»Jeg er således af den opfattelse, at der ikke bør iværksættes et almindeligt metadon-vedligeholdelsesprogram – heller ikke forsøgsvis – af særligt belastede kriminelle stofmisbrugere.«

Jeg er endvidere bekendt med, at regeringens rådgivende organ, kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikaspørgsmål, i en